U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **D. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2009, č. j. 64 Az 39/2008 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Ostravě žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2008, č. j. OAM-352/VL-07-19-2008, jímž žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud odmítl žalobu usnesením ze dne 5. 6. 2009, č. j. 64 Az 39/2008 - 40.

Žalobkyně (stěžovatelka) podala dne 8. 7. 2009 proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, s níž spojila také žádost o ustanovení právního zástupce. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. věty první navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Krajský soud proto vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy prokázala za účelem posouzení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků své osobní, majetkové a výdělkové poměry, a to výzvou v mongolském jazyce ze dne 16. 7. 2009, č. j. 64 Az 39/2008 - 48. Jak vyplývá ze soudního spisu, byla stěžovatelce výzva doručována do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu D. 2443/98, B. – K. P., již stěžovatelka sama uvedla v kasační stížnosti. Zásilku však dle sdělení provozovatele poštovních služeb nebylo možno stěžovatelce na uvedené adrese doručit a nebylo možno zde zanechat ani výzvu dle § 49 odst. 2 o. s. ř., proto byla zásilka vrácena krajskému soudu. Krajský soud zásilku uložil a v souladu s § 49 odst. 2 o. s. ř. větou třetí vyvěsil dne 23. 7. 2009 na úřední desce soudu

výzvu k vyzvednutí písemnosti s poučením, že v případě nevyzvednutí zásilky ve lhůtě deseti dnů od vyvěšení výzvy se bude považovat zásilka desátým dnem této lhůty za doručenou. Stěžovatelka v určené lhůtě zásilku se shora uvedenou výzvou nevyzvedla, uplatnila se tedy zákonem stanovená fikce doručení dle § 49 odst. 4 věty první o. s. ř., podle níž se výzva považuje za doručenou posledním dnem lhůty stanovené k jejímu vyzvednutí, tj. v posuzovaném případě dne 3. 8. 2009. Krajským soudem stanovená lhůta k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů stěžovatelky tedy marně uplynula dne 18. 8. 2009, neboť stěžovatelka na tuto výzvu nikterak nereagovala.

Krajský soud následně usnesením ze dne 8. 9. 2009, č. j. 64 Az 39/2008 - 53, rozhodl tak, že stěžovatelce pro účely řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů neustanovil, neboť stěžovatelka neosvědčila své majetkové poměry za účelem posouzení otázky, zda jsou u ní splněny podmínky pro ustanovení zástupce. Krajský soud zároveň vyzval stěžovatelku v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s., aby do jednoho měsíce od doručení usnesení doložila plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, a poučil ji o možném odmítnutí kasační stížnosti v případě nedoložení plné moci advokátovi. Jak vyplývá ze soudního spisu, dle sdělení provozovatele poštovních služeb nebylo možno usnesení stěžovatelce na adrese uvedené v kasační stížnosti doručit a nebylo možno zde zanechat ani výzvu dle § 49 odst. 2 o. s. ř. Zásilka byla tedy vrácena zpět krajskému soudu s poznámkou adresát neznámý. Krajský soud vyvěsil na úřední desce soudu výzvu k vyzvednutí usnesení dne 14. 9. 2009 včetně poučení o následcích případného nevyzvednutí zásilky ve lhůtě deseti dnů od vyvěšení výzvy. Stěžovatelka si v určené lhůtě usnesení nevyzvedla, je proto třeba konstatovat, že dne 24. 9. 2009 došlo v souladu s § 49 odst. 4 větou první o. s. ř. k náhradnímu doručení tohoto usnesení. Krajský soud po marném uplynutí měsíční lhůty k doložení plné moci udělené advokátovi, k čemuž došlo dne 26. 10. 2009, předložil spis k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl po prostudování soudního spisu k závěru, že stěžovatelka přes zmíněnou výzvu dosud neprokázala, že je v řízení o kasační stížnosti řádně zastoupena advokátem, ani neprokázala, že by měla odpovídající vysokoškolské právnické vzdělání. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, ledaže má sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je tak jednou z nezbytných podmínek řízení. V případě, že stěžovatel nemá vyžadované právnické vzdělání, nedostatek zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, publikované pod č. 6/2003 Sb. NSS). Jelikož nedošlo ani přes výzvu soudu k odstranění nedostatku této podmínky řízení a pro tento nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. ledna 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu